

ίουστινιανείου καὶ μεταϊουστινιανείου δικαίου τὰς ἑλληνικὰς ἀντιλήψεις. Νομίζω ἀμέσως, διότι, καίπερ εύρισκόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1830, ἀμφιβάλλω πολὺ ἂν εἰς τὴν Σίφνον κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶχον φθάσει αἱ ἀντιλήψεις τῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἀπελευθερωθείσης Ἑλλάδος συγκεντρωθέντων πρώτων μετεπαναστατικῶν Ἑλλήνων νομικῶν, τῶν ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου μαχομένων. Ἐξ ἄλλου εἰς ὅλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἔξηκολούθησαν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν νὰ ἴσχύουν καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται τὰ ἔθιμα, εἰς τὰ ὅποῖα δὲν παραδίδεται ὁ θεσμός, ὅπως δὲν παραδίδεται διὰ τῶν μέχρι τοῦδε τούλαγιστον ἐκδεδομένων δικαιοπρακτικῶν ἐγγράφων τῆς τουρκοκρατίας.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἴδιωτικόν. Συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Συριανοῦ, ὑπογράφοντος ὡς μάρτυρος διμοῦ μετ' ἄλλων δύο (στίχ. 9 - 10).

Τελευταῖον ἐπανέρχομαι ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς λέξεως πρᾶγμα (στίχ. 3), περὶ ἣς ἐπραγματεύθην ἐν 56. Νομίζω ὅτι τοῦτο σημαίνει ἐνταῦθα «περιουσίαν», ἵσως μάλιστα ὅχι ἀκίνητον, διότι ὁ πατὴρ τοῦ Λενιοῦ δυνατὸν βεβαίως νὰ εἶχεν ἀγοράσει ἀκίνητον ἢ ἀκίνητα ἐν τῷ Μορέᾳ, δὲν εἶναι ὅμως ἀπίθανον νὰ ἦτο ἐμπορευόμενος καὶ ὡς τοιοῦτος νὰ εἶχεν ἔκεī ἐμπορεύματα εἰς χεῖρας τοίτων ἢ ἀπαιτήσεις ἐκ τοῦ λόγου τούτου κατὰ τοίτων. Βλέπε καὶ 44 καὶ 66.

- 1 » τὸ λενιὸ λιάκου ἐμαρτύρησεν ἐμπροσθεν ἡμῶν τῶν ὑπο-
2 φαινομένων, διὶ τοῦτο οὐ πόσχεται πηγαναμένη εἰς τὸν μωρόν, ἐὰν
3 καὶ ἥθελεν εὖρεθῆ πρᾶγμα ἀπὸ τὸν πατέραν της, διὰ νὰ τὸ
4 ἔξουσιά(ση;) νὰ πληρώνῃ τὸ χρέος τὸ πατρικόν της δποῦ χρεωστεῖ
5 πρὸς τὸν μακαρίτην Κύριον νικόλαον γρυπάρη, κατὰ τὸ
6 ἀνὰ χεῖρας του ἀποδεικτικόν, τοῦ μακαρίτου ἡλιάσκου. Καὶ εἰς
7 ἔνδειξιν δέδωκεν τὸ παρόν.

2^α X. 9 ἀναγνώστης πρόκος μάρτης
3^η X. 10 Ἰωάννης ἀναστασίου μαρτυρῶ

1^η Χ. 11 Κωνσταντῖνος Συριανὸς ὁ γράψας μαρτυρῶ

66

Ἐπιτροπικὴ τῆς Ἀγγέλικας Παργιανῆς

Χάρτης δίφυλλος
0.240×0.171

1803, Σεπτεμβρίου 28
Σίφνος

‘Η Ἀγγέλικα σύζυγος τοῦ Κωνσταντάκη Ζηλίμη διορίζει πληρεξούσιον αὐτῆς τὸν Νικολάκην Ἀντωνίου Γουπάοην μὲ τὴν ἐντολήν, ὅπως πωλήσῃ εἰς οἶνοδήποτε αὐτὸς